

Nowa Reforma wychodzi codziennie raz.

Pranumerata wynosi:

Table with 4 columns: W miejach, w Polsee, w przysylkach pocztowa, w innych państwach. Rows show prices for different subscription types.

Pranumeratę i ogłoszenia (instry, ogłoszenia) nadają wprost do Administracyi „N. Reformy” w Krakowie.

Redakcyja: ul. Jagiellońska 10. Administracyja: ul. św. Anny 3. Telefon Redakcyi 41. Administracyi 241. Dla rąmów zamiejscowych 1572.

Nr rach. poczt. Kasj oszczędności 140,958.

Redakcyja nadyatanych Redakcyi nie utraco.

W Lwowie sprzedaj numerów po 2 Kp.: w Biuro dzienników S. Sokolowskiego, ulica Trzeciego Maja 1, 61 w Biurze Pionna, ulica Karola Ludwika 8.

Cena numeru 2 Mp.

NOWA

REFORMA

Pranumerata przyjmują:

Zamiejscowa administracyja „Nowej Reformy” i wszystkie zarędy powiatowe; redakcyja: Administracyja „Nowej Reformy” — Biuro dzienników „Ruch” (dawalej) J. Sep... ul. Salomonowej, ul. Szołajskiego 6; — Biuro dzienników Maryana Raposy: ul. Jagiellońska 1, 7;

Zamiejscowa pranumeratę i ogłoszenia (instry) przyjmują: W Lwowie Biuro dzienników: A. Buchala, ul. Karla 1a wika 21; S. Sokolowski, ul. Trzeciego Maja 6; W Jarosławiu: J. Soszynski, — W Tarnobrzegu: M. Roczko, — W Wiedniu: Herman Goldschmid (sprzedki oddzielnych numerów) — L. Wollstein 8. — M. Dukes Buchholz i B. Vogler (także w Hamburgu, Frankfurtu n. M., Berlinie, Lipsku, Bawli i Wroclawiu. — E. Mosse (także w Warszawie, Berlinie, Hamburgu, Monachium i Norymburdze). — H. Szwedek, Wollstein.

Ogłoszenia (instry) przyjmują Administracyja „Nowej Reformy” za opłatą od miejsca wiersza drobnym piśmem za raz 3 Kp. — Do numeru niedzielnego i świątecznego oraz za układ tabularny, cyfrowy, skomponowany o 50 procent drożej. — Nadesłane po 3 Kp. — od wiersza. — Głosy publiczne po 3 Kp. — od wiersza. — Zamiejscowa „Nowej Reformy” (prospekty, oklaski, ogłoszenia i t. p.) przyjmują się za opłatą 3 Kp. od 100 egzempl. dla zamiejscowych, a 2 Kp. od 100 egzempl. dla miejscowych pranumeratów.

Rada Obrony Państwa do Ludów Świata.

Warszawa, 10 sierpnia. (PAT.) Rada Obrony Państwa uchwala następującą odezwę:

Do ludów świata! Rozjem, proponowany przez Polskę rządowi bolszewickim, został odrzucony. Używając wybiegów, zmieniając dowolnie depeze, nie pozwalając polskiej delegacji przemawiać o sprawie polskiej, rząd bolszewicki rokowaniem przewlekał, aby w końcu uniemożliwić. Rząd polski uczynił wszystko, co był powinien, aby zatarg z rządem bolszewickim zakończył się na drodze, wskazanej przez prawo i cywilizację. Zamiary polskie zarówno, jak życzenia świata, ujawnione przez szefów rządów demokracji zachodu, przez opinie publiczną, tych demokracji, zostały udaremnione. Bolszewicy nie pozwolili na wyrażenie, jednakoż terminy rozmów z naszymi delegatami najpierw o tydzień przedłużili, aby następnie delegatowi polskiemu oświadczyć, że im nie o rozjem chodzi, a pękół, i że wskutek tego pełnomocnictwa ich nie są wystarczające.

Rząd bolszewicki pragnie zyskać na czasie, pragnie zdobyć Warszawę, aby w Warszawie zwyciężonej Polsce warunki pokoju poddyktować. Naród polski pokój hańbiący nie przyjmie. Bronić się będzie do ostatka. Lud polski, chłopcy i robotnicy, masowo biegają już pod sztandary, aby w imię narodu tylko za cenę krwi własnej oddać i najędźcie chyba po trupach własnych do stolicy puścić.

Ludy świata pamiętajcie rzeź Pragi, dokonaną przez generała Katarzynę, Suwonowa, pamiętajcie, jak lud francuski broniał Paryża przed zwycięskimi armijami Prusaków w pamiętnych dniach wojny 1871 roku. Ludy świata nie mogą obywatelnie przyglądać się rozlewom krwi, który tutaj nad Wisłą grozi zatopieniem nie tylko Polski, ale i praw człowieka, prawa narodu do wolnego, niepodległego bytu.

Oskarżając Polskę o imperializm zaboreczy. Od chwili, gdy zwycięska wojna światowa dała jej cień bytu niepodległego, nie przestała Polska walczyć o życie. Jeszcze rozjem w r. 1918 nie był podpisany, gdy już Lwów, miasto polskie, musiał walczyć o byt swój przeciwko wrogowi, na którego czele stał Habsburg, arcyksiążę austriacki. Jednocześnie atakowali Polskę od wschodu. Wojska bolszewickie zajęły Litwę, groząc, że idą na Warszawę, a poprzez Warszawę, poprzez polski korytarz ku Niemcom, a poprzez Niemcy ku Renowi. Trocki zapowiadał, że w Renie poić będzie konie Kozaków czerwonej armii. Wszystkie to agresje zostały odparte. Lwów obronili dzieci, z Czecznikiem stanęła nowa uroda. Na Litwie zaledwie najazd bolszewicki został odparty, naczelny wódz polski Józef Piłsudski, wydając odezwę, że lud tego kraju sam o swoim postanowieniu. Zdobycywa potem Dyneburg i Letgalę, oddaje te zdobycze Litwie, która już była niepodległa swoją ogłoszila. Zapowiada reformy rolne. Na

litwie otwiera uniwersytet. Mówiono, że tak czyniąc, jest tylko postusznym wykonawcą woli wielkich latyfundystów. W rzeczywistości dostęp dla właścicieli ziemskich został zakazany, a nietykłym słowem, lecz i czynem ziemia pozostała w ręku wieśniaków. Tak wyglądał imperializm Polski. W ciężkiej walce o utrzymanie niepodległości narodowej, którą naród polski prowadzi od 20 miesięcy w najcięższych warunkach gospodarczych, naród polski posiada sejm, na powszechnym prawie wyborczym oparty, zapoczątkował daleko idące reformy społeczne, dał sobie wreszcie rząd, na czele którego stoi chłop, przedstawiciel najsilniejszej partii chłopskiej w Polsce, a obok niego wódz robotników polskich.

Naród polski w godzinie walki rozstrzygającej zwraca się do ludów świata, aby im powie, że Polska walczy o życie ze sztandarem wolności i postępu w dłoni, że jej upadek byłby rzytliwym dziełem przemocy, ale że byłby rezultatem obojętności świata, który każde sobie nazywać demokratycznym, wolnościowym, światem zasad wolności, człowieka obywatela, wolności narodów.

Czy sumienie świata może milczeć wobec zbrodni, którą nad Wisłą gotują dawni generałowie Mikolaja II., pracując pod kierownictwem generałów Wilhelma II.?

W godzinie najtrudniejszej, w obliczu zbrodni, która ma być dokonana nad Wisłą, Wasze — ludy świata — sumienie czynimy odpowiedzialnym. Wasza obojętność, jak w roku 1772, 1895, 1831, 1863, pozwolić może raz jeszcze satrapom wschodu obalić zaczątek wolności, która na gruzach caratu Mikolaja II. i Wilhelma zaistniała, a która dziś zginąć może pod ciociami imperializmu bolszewickiego. Niechaj sumienie wasze wole wasz poruszy. Gdyby dziś zginęła polska wolność, jutro wasza, o ludy, może być zagrożona.

Kiedy 8 września 1831 roku armia rosyjska zajęła Warszawę, Louis Blanc notował, że ten dzień jest druziem Waterloo dla Francji. Pamiętajcie dalej, aby ten upadek Polski nie był początkiem nowej wojny światowej, nowej, szokroć większej hekatombie, jaką wolne demokracje zachodu będą musiały złożyć na ołtarzu własnej obrony narodowej.

Zwyciestwo bolszewickie nad Wisłą zagraża całej Europie zachodniej. Nowa wojna światowa wisi nad światem niby gradowa chmura. Opamiętajcie się, wolne narody świata! Ludzkość, szlachność, prawda wołają do Was! Zwlekacie — boicie się wojny — przyjdzie do was, jak do nas przyszła. Za późno będzie bronieć się, gdy w waszych stanie progów.

Nietylko nasz, ale i wasz los nad Wisłą się rozstrzyga. Warszawa, dnia 3 sierpnia 1920 r.

Warszawa w poważnej chwili. Kraków, 10 sierpnia. Na północy wojska rosyjskie znajdują się w odległości około sześćdziesięciu kilometrów od stolicy naszej. Wczorajszą komunikacją naszego sztabu donosi nam, że szeroka ława kawalerji nieprzyjacielskiej zbliża się do linii kolejowej Warszawa—Mława. Jakikolwiek niekiedy w Polsce nie wąpi, że dzielnym naszym wojskiem uda się bez trudu te daleko zapędzające się oddziały rosyjskie odpedzić, to jednak sam fakt wskazuje na to, że jedna z najważniejszych naszych arterji komunikacyjnych z zachodem, mianowicie linia kolejowa, łącząca nas w najkrótszej drodze z Gdańskiem, może być naruszona na przerwanie. Ogólne niebezpieczeństwo okoliczność ta potęguje.

Stan obłężenia.

Warszawa, 10 sierpnia. (Tel. wł.) „Monitor Polski” ogłasza rozporządzenie Rady Obrony Państwa w przedmiocie ustanowienia stanu obłężenia. Według tego rozporządzenia na obszarach, podległych gubernatorowi wojennemu, wprowadza się stan obłężenia. Na czas trwania władzy gubernatora wojennego podlegają mu wszystkie miejscowe władze wojskowe, jak i cywilne, zarówno państwowe jak i samorządowe. Gubernator mieć będzie prawo zarządzania wysiedlenia części lub całej ludności z miejsc, których usunięcie uzna za wskazane, dalej prawo usunięcia wszystkich, co utrudniałyby operacje wojskowe lub ułatwiałoby zadanie nieprzyjacielowi, prawo kontrolowania działalności stowarzyszeń i zgromadzeń, jakoteż prawo zawieszania ich działalności, prawo kontroli, zamykania lub sekwestru względnie obejmowania w zarząd tych przedsiębiorstw przemysłowych lub handlowych, których działalność może mieć znaczenie dla celów wojskowych. Postać obłężenia wreszcie prawo komunikowania wojewódzom lub wprost starostom hasła ewakuacji. W razie ewakuacji władze gminne przeszczególnych części lub całego terytorjum podlegają władzy gubernatora wojennego.

BATALJONY DLA OBRONY WARSZAWY. Obywatelu! Wróg zbliża się do Warszawy. Dla wszystkich mieszkańców stolicy uderza godzina czynu. Musimy stanąć, jak jeden mąż, w obronie życia naszych rodzin, w obronie honoru stolicy Polski i droższej nad wszystko wolności ojczystego kraju. Rada obrony stolicy, uzyskawszy upoważnienie władz wojskowych, przystępuje do tworzenia bataljonów ochotniczych dla obrony Warszawy. Formacje te natychmiast ćwiczyć się zaczęły wojskowo, a użyte będą wyłącznie do odparcia wroga, jeśli ten bezpośrednio zagrozi Warszawie. Do bataljonów ochotniczych zapisz się powinien każdy uczelny obywatel, który nie wstąpił do szeregów walczących, lub nie spełnia obowiązków, od których bezpieczeństwo i spokój Warszawy zawisły.

Obywatelu! Zapisujecie się do bataljonów ochotniczych. Zapisujecie się natychmiast, bo być może, iż niewiele pozostaje czasu, by wyćwiczyć szeregi, by z bronią w ręku stanąć obok regularnego żołnierza i powitać wroga, jak lud Warszawy, spadkobierca najpiękniejszych tradycji stolicy, powitać powinien najędźcie. Tylko tchórze lub zdrajcy czekać będą beczernie na zbliżenie się wroga. Spis biur werbunkowych i statut bataljonów ochotniczych ogłasza się jednocześnie. Ludu Warszawy! W wasz pierś pionie ogień, z którego, gdy zechcesz, wykrzeszesz pioruny dla wroga. Uzdź swój serce i ramię, a jarmzo hańbiące niewoli na jedną chwilę zagrażać nie będzie Warszawie.

Do szeregów, obywatelu! Rada obrony stolicy: Artur Sliwiński, przew. i wicepr. m. st. Warszawy. Czesław Brzeziński, sek. i radny m. st. Warszawy. Warszawa, 7 sierpnia 1920 r.

Do bataljonów ochotniczych zapisz się może każdy nieposzlakowanej uczciwości obywatel polski, który ukończył 17-ty rok życia, a wolny jest od służby wojskowej i nie pełni obowiązku związanego z bezpieczeństwem stolicy, a nie dowalającego na opuszczenie służby w pasie przepisany.

Członkowie bataljonów ochotniczych ćwiczyć się będą wojskowo i pełnić służbę, jak im komenda naznaczy. Ochotników obowiązują rygory wojskowe. Członkowie bataljonów ochotniczych obowiązani są przynajmniej 4 godziny dziennie poświęcić na ćwiczenia i służbę. W razie potrzeby czas ten może być przedłużony. O przyjęciu do bataljonów decydują organy, utworzone przez Radę obrony stolicy. Na czele bataljonów ochotniczych stoi dowódca, wyznaczony przez władze wojskowe.

Bataljony ochotnicze zostaną zaprzysiężone przepisaniem ślubowaniem wojskowym.

NACZELNIK PAŃSTWA O OBRONIE STOLICY. Dzienniki warszawskie z 8 b. m. podają następującą informację: W dniu 6 bm. usłali się na audyencyję do Naczelnika Państwa przewodniczący Rady Obrony Stolicy, wiceprezydent miasta, Artur Sliwiński, oraz prezes Rady miejskiej, Ignacy Bałinski i prezydent miasta, Piotr Drzewiecki. Wraz z wymienionymi osobami przyjęty był p. Kowarski, przedstawiciel Wykonawczego Komitetu Obywatelskiego. Delegat złożył sprawę Naczelnikowi Państwa z dotychczasowej działalności Rady Obrony Stolicy, poinformował go o dotychczasowych zamierzeniach i o czynnym udziałzie członków Rady w domniostkach sprawach, związanych z obecną sytuacją i obroną Warszawy wobec zagrażającego miastu niebezpieczeństwa, podkreślając, że Rada Obrony Stolicy działa w ścisłym porozumieniu się z władzami wojskowymi.

Naczelnik państwa z uwagą wysłuchał sprawozdania, podnosząc ze swej strony wielką docenność, jaką posiada żywe współdziałanie całej ludności z bezpieczeństwem i ewentualną obroną miasta przed wrogiem. Warszawa, jako ogromne skupienie ludzkie, samą swoją postawą, swoją wolą, swoim podparciem i poświęceniem się zakładaniem wojskowym, wreszcie swoją pomocą może odegrać poważną i wysoce dodatkową rolę, w razie zbliżenia się wroga do Warszawy. Naczelnik Państwa wezwał Radę Obrony Stolicy do dalszej pracy i dalszych wysiłków, udzielił kilku ważnych wskazówek, dotyczących zakresu działalności Rady, wyrażając zarazem mocne przekonanie, że stolica kraju stanie w razie potrzeby na wysokości zadania. Podkreślił konieczność utrzymania w mieście ładu i porządku, jakiej wymaga chwila obecna. W tworzeniu bataljonów ochotniczych, których wotumem zajęła się Rada Obrony Stolicy, widzi Naczelnik Państwa patriotyczny porw ludności i zrozumienie sytuacji. W jakiej mierze może się znaleźć. Wobec zbliżenia się wroga do stolicy, delegaci zapytali o obronę Warszawy, na co Naczelnik państwa oświadczył, że stolica kraju broniona będzie do upadłego i upoważni delegatów, by to oświadczenie podali do wiadomości publicznej.

DELEGACI ROBOTNIKÓW W OBRONIE STOLICY. Dnia 6 bm. Warszawska Rada Delegatów Robotniczych powzięła uchwałę następującą: „Rada po wysłuchaniu sprawozdania z porabotniczych wojennych stowarzyszeń, że bolszewicy nie chcą zawrócić rozjem — że dążą do przeciągania wojny. Dążeniem ich jest wzięcie Warszawy i poddyktowanie nam warunków pokojowych, będących w sprzeczności z zasadami socjalizmu i demokracji. Rada Del. Robotn. wzywa proletariat Warszawy do wstępowania do ochotniczych formacji robotniczych w celu obrony stolicy. Rada domaga się zapelnego zabezpieczenia rodzin ochotników, wstępujących do armji. Rada stwierdza, że fabrykanci winni wypłacać rodzinom ochotników całkowity ich dotychczasowy zarobek. Rada domaga się od rządu zabezpieczenia wszystkich fabryk, potrzebnych do produkcji wojennej. Rada wzywa rząd do zabezpieczenia państwa przed wywozieniem pieniędzy i kosztowności za granicę, ustanowieniem straży robotniczej na granicy i dworcach kolejowych. Rada wzywa rząd do zabezpieczenia aprowaracji stolicy na wypadek jej obłężenia”.

ODEZWA KS. KARDYNAŁA KAKOWSKIEGO. Z polecenia arcybiskupa warszawskiego, ks. kardynała Kakowskiego, odczytano w niedziele z ambon kościołów warszawskich odezwę następującą: „Nadeszła chwila, kiedy cały naród, a w szczególności m. st. Warszawy, ma zdobyć się na siłę, aby odeprzeć najeźdźców i spełnić święty względem ojczyzny obowiązek. W tym celu tymczasowa Rada obrony miasta wzywa do tworzenia bataljonów ochotniczych, do których stanąć winien każdy, kto zdolny unieść broń. Kogo na siłę nie stać, niech spieszy do drużyny, która pracuje około kopania okopów. Nie trwożcie, nie znieście pecha nas winna, lecz pomienne wolanie Matki ojczyzny o pomoc i ratunek. Ze względu na ważność chwili i grożące miastu naszemu niebezpieczeństwo, praca około okopów w dni niedzielne i świąteczne jest dozwoloną.

Niech serce nie warzy zwątpienie i małoduszność, bo dopóki tętni w duszy polskiej wiara w opiekę Bożą i prawdziwy patriotyzm, nie masz takiej siły, która by nas zlamać mogła. Gubernator wojenny i Rada tymczasowa ujęte w swoje ręce obronę miasta, im więc należy się bezwzględny posłuch, a kto nie pójdzie za ich odzwaniem, nie jest godzien imienia Polaka. Więć naprzód na postorunek pod hasłem: »Bóg i ojczyzna«.

Podpisano: kardynał Aleksander Kakowski.

LEGIA LITERATÓW I ARTYSTÓW. „Kur. Por.” pisze: Zorganizowany przez Centralny Komitet Propagandy związków artystycznych oddział zbrojny, do którego weszli literaci, dziennikarze, malarze, rzeźbiarze, muzycy, oraz artyści sceniczni, z każdym dniem czyni coraz większe postępy. Jeszcze 4 dni temu bezładne „zbiegowisko” braci artystycznej, dziś — stanowią karną jednostkę bojową... Warszawa ma możliwość przekonać się o tem osobście codziennie, gdy oddział przeciąga w szyku wojskowym: przez Nowy Świat i Aleje Ujazdowskie na dworzec i gdy z nich powracają. Do legji literacko-artystycznej zaciągnęło się wszystko, co Warszawa ma najprzedniejszego i czem się Polska pochwubić może... Centralny komitet literatów, dziennikarzy, muzyków, plastyków i aktorów urządził dla tych wrzeszeń ćwiczenia wojskowe za Łazienkami.

KONTROLA INSTYTUCYJ WOJSKOWYCH. Warszawa, 10 sierpnia. (PAT.) Prezydent ministrów Witos, pp. Skulski, Chodko i Bartol wzięli udział w niedziele szpital ujazdowski. W rezultacie ogólnego stwierdzenia, że warunki, w których znajdują się przebywający w szpitalu chorzy, są najzupełniej zadowalające. Pewne braki stwierdzono natomiast należy w działalności na stanach przyfrontowych instytucji, opiekujących się żołnierzem.

DO ROBOT ZIEMNYCH.

Warszawa, 10 sierpnia. (PAT.) Rada Obrony Państwa uchwala następującą odezwę: „Rada obrony państwa z uwagą wysłuchała sprawozdania, podnosząc ze swej strony wielką docenność, jaką posiada żywe współdziałanie całej ludności z bezpieczeństwem i ewentualną obroną miasta przed wrogiem. Warszawa, jako ogromne skupienie ludzkie, samą swoją postawą, swoją wolą, swoim podparciem i poświęceniem się zakładaniem wojskowym, wreszcie swoją pomocą może odegrać poważną i wysoce dodatkową rolę, w razie zbliżenia się wroga do Warszawy. Naczelnik Państwa wezwał Radę Obrony Stolicy do dalszej pracy i dalszych wysiłków, udzielił kilku ważnych wskazówek, dotyczących zakresu działalności Rady, wyrażając zarazem mocne przekonanie, że stolica kraju stanie w razie potrzeby na wysokości zadania. Podkreślił konieczność utrzymania w mieście ładu i porządku, jakiej wymaga chwila obecna. W tworzeniu bataljonów ochotniczych, których wotumem zajęła się Rada Obrony Stolicy, widzi Naczelnik Państwa patriotyczny porw ludności i zrozumienie sytuacji. W jakiej mierze może się znaleźć. Wobec zbliżenia się wroga do stolicy, delegaci zapytali o obronę Warszawy, na co Naczelnik państwa oświadczył, że stolica kraju broniona będzie do upadłego i upoważni delegatów, by to oświadczenie podali do wiadomości publicznej.

NOTA NASZA WYSŁANA NA SZTOKHOLM I WPROST. Warszawa, 10 sierpnia. (Tel. wł.) Nota polska z datą z dnia 5 bm. do rządu bolszewickiego w sprawie rokowań pokojowych została wczoraj ponownie wysłana przez Sztokholm. Jednocześnie warszawska radio-stacja przesyłała tę notę do Moskwy. W czasie wysyłania noty Moskwa nie czyniła trudności, ale nie potwierdziła odbioru noty, wskutek czego zachodzi wątpliwość, czy nota została przyjęta.

BĘDĄ ROKOWANIA W MIŃSKU? Hythe, 9 sierpnia. (Havas.) Delegacje polska i bolszewicka zbierają się w najbliższą środę w Mińsku, jest bowiem bardziej pożądane, aby układały się same bez współdziałania stron trzecich. (Ministerstwo spraw zagranicznych nie otrzymało dotąd żadnej informacji w tej mierze. — PAT.)

PARYŻ, 10 sierpnia. (PAT.) Wiadomość, podana z Moskwy za pośrednictwem radiotelegrafu głosi, że rokowania między Polską a bolszewikami będą prowadzone w dalszym ciągu w Mińsku, dokąd delegaci bolszewicy przyjadą dnia 11 sierpnia. Delegaci podają ta depeza, że propozycja koalicyjna, zmierzająca do ustalenia pokoju między dwoma państwami, będzie na tej konferencji przyjęta.

RZĄD POLSKI NIE MA O TEM ŻADNYCH WIADOMOŚCI. Warszawa, 10 sierpnia. (PAT.) Ministerstwo spraw zagranicznych komunikuje, że ministerstwo to nie otrzymało dotąd żadnej wiadomości ani o tem, jakoby bolszewicy odrzucili definitywnie propozycje angielskie, ani też o tem, jakoby w terminie 6 dni miały nastąpić zjazd delegatów polskich i sowieckich.

NACISK OD MŁAWY I SIEDLEC. ODZYSKANIE RADZIWIŁŁOWA. Warszawa, 10 sierpnia. (PAT.) Komunikat sztabu jenerałnego wojsk polskich z dnia 8 sierpnia. Oddziały jazdy nieprzyjacielskiej, posuwając się szeroką ławą wzdłuż granicy niemieckiej, zajęły Przasnysz i mniejszymi oddziałami posuwają się pod Mławę i Ciechanów. Między Narwią a Bugiem w zaciętych i porczywych walkach przeciwnik został wyparty z okopów pod Przetoczem. Obecnie więc odzyskana jest na tym odcinku w całości nasza linia obronna.

Na zachód od Sokotowa w dalszym ciągu zacięte walki. W lokalnych kontratakach wzięli udział kilkudziesięciu jeńców i kilka karabinów maszynowych. Między Drohiczyrzem a Kodeniem nasze wojska pozostają w ciągłych walkach z nieprzyjacielem, który, nie bacząc na duże straty, w dalszym ciągu tutaj napiera. Wzdłuż Bugu między Kodeniem a Włodzimierzem Wołyńskim zostały zniweczone wszelkie próby nieprzyjacielskie sforsowania rzeki. Na południe dalsze lokalne potyczki między Strypą a Seretem o ogólnie pomyślnym dla nas charakterze.

Warszawa, 10 sierpnia. (PAT.) Komunikat sztabu jenerałnego wojsk polskich z dnia 9 sierpnia: Oddziały kawalerji nieprzyjacielskiej nadal naciskają na linię kolejową do Mławy, zajmując chwałowo Ciechanów. Między Bugiem a Narwią sytuacja bez zmian.

Na wschód od Siedlec oddziały nasze dokonywują ponownego przegrupowania. Na północ od Brodów w rejonie Stanisławczyka nieprzyjacieli zachowuje się aktywnie i usiłuje atakować w kierunku zachodnim. Oddziały nasze, które zajęły Brody, rozwijając swoją akcję, wyparty nieprzyjaciela z Radziwiłowa. W akcji tej zdobyto baterję dział i cztery karabiny maszynowe. Między Strypą a Seretem w rejonie Kolutko-

Warszawa, 10 sierpnia. (PAT.) Prezydent ministrów Witos, pp. Skulski, Chodko i Bartol wzięli udział w niedziele szpital ujazdowski. W rezultacie ogólnego stwierdzenia, że warunki, w których znajdują się przebywający w szpitalu chorzy, są najzupełniej zadowalające. Pewne braki stwierdzono natomiast należy w działalności na stanach przyfrontowych instytucji, opiekujących się żołnierzem.

Warszawa, 10 sierpnia. (PAT.) Prezydent ministrów Witos, pp. Skulski, Chodko i Bartol wzięli udział w niedziele szpital ujazdowski. W rezultacie ogólnego stwierdzenia, że warunki, w których znajdują się przebywający w szpitalu chorzy, są najzupełniej zadowalające. Pewne braki stwierdzono natomiast należy w działalności na stanach przyfrontowych instytucji, opiekujących się żołnierzem.

Warszawa, 10 sierpnia. (PAT.) Prezydent ministrów Witos, pp. Skulski, Chodko i Bartol wzięli udział w niedziele szpital ujazdowski. W rezultacie ogólnego stwierdzenia, że warunki, w których znajdują się przebywający w szpitalu chorzy, są najzupełniej zadowalające. Pewne braki stwierdzono natomiast należy w działalności na stanach przyfrontowych instytucji, opiekujących się żołnierzem.

Warszawa, 10 sierpnia. (PAT.) Prezydent ministrów Witos, pp. Skulski, Chodko i Bartol wzięli udział w niedziele szpital ujazdowski. W rezultacie ogólnego stwierdzenia, że warunki, w których znajdują się przebywający w szpitalu chorzy, są najzupełniej zadowalające. Pewne braki stwierdzono natomiast należy w działalności na stanach przyfrontowych instytucji, opiekujących się żołnierzem.

Warszawa, 10 sierpnia. (PAT.) Prezydent ministrów Witos, pp. Skulski, Chodko i Bartol wzięli udział w niedziele szpital ujazdowski. W rezultacie ogólnego stwierdzenia, że warunki, w których znajdują się przebywający w szpitalu chorzy, są najzupełniej zadowalające. Pewne braki stwierdzono natomiast należy w działalności na stanach przyfrontowych instytucji, opiekujących się żołnierzem.

włać i Kozackich oddziały nasze rozbiły znaczniejsze siły nieprzyjacielskie, biorąc przeszło 100 jeńców i kilka karabinów maszynowych, oraz kancelarię pułku.

Naczelne dowództwo wojsk polskich. Sztab generalny.

Nawy minister wojny.

Warszawa, 10 sierpnia (PAT). Przewidywamy rady ministrów komunikuje: Minister spraw wojskowych gen. Lesniowski wniosł podanie o dymisję, która została przyjęta. Ministrem spraw wojskowych mianowany został dotychczasowy wiceminister gen. Sosnkowski.

Przegrupowanie według planu gen. Weyganda.

Warszawa, 10 sierpnia (Tel. wł.) Wczoraj „Rzeczpospolita” donosi, że obecne przegrupowanie wojsk polskich odbywa się ściśle według planu gen. Weyganda.

Wywiad z gen. Sikorskim.

Warszawa, 10 sierpnia (Tel. wł.). Gen. Sikorski udzielił jednemu z dziennikarzy następujących informacji:

Nie jestem ani zbyt pesymista, ani optymista. Zdaje mi się, że na sytuację obecną zapamiętałem. Jestem jak najuczciwiej przekonany, że mimo wszystko z walki z bolszewikami wyjdziemy zwycięsko. Gonią oni już ostatnich. Z początku mówiono im, że mają dojechać tylko do linii Bagu, potem, że idą uszczelniać Polskę. Gdy jednak chłopcy rzucili się na nich z kosami, żołnierze sowieccy widzą, że niektórzy z nich nie pragną. Niedawno zgłosiła się do mnie delegacja dwóch dywizji sowieckich, oświadczając, że pragnie się poddać. Po przeprowadzeniu pertraktacji pełne dwa pułki sowieckie przeszły na naszą stronę. Stwierdzam również z całą stanowczością, że na odcinku frontu mojego sytuacja jest taka, że każdej chwili rozpocząć mogę pomyślną kontratak.

Samopomoc w wyładowaniu amunicji.

Toruń, 10 sierpnia (PAT). „Głos robotnika polskiego” donosi: Z powodu strajku robotników gdańskich nadobieżność do Tezwa berliński z amunicją, która się tam wyładowała. Do pracy tej zgłosiła się z zapalem cała ludność polska. Straże obywatelskie w Grudziądku, Tezewie i Toruniu delegowały również swych członków do tej pracy.

Wszystko zależy od żołnierza polskiego.

Paryż, 9 sierpnia (PAT). Generał de la Croix, omawiając na łamach „Tempsa” sytuację militarną na froncie polskim, porównuje ją ze sytuacją, w jakiej znalazły się armie francuskie i angielskie z końcem sierpnia 1914 roku na tydzień przed zwycięstwem nad Marną. Generał de la Croix twierdzi stanowczo, że położenie armii polskiej, jakkolwiek bardzo poważne, nie jest jednakże bynajmniej rozpaczliwe, albowiem armia polska ma jeszcze możliwość bronić z powodzeniem każdej piędzi ziemi, piędzi po piędzi na terytorium na zachód od Wisły i na południe od Sanu. Wszystko zresztą będzie zależało od stopnia odporności żołnierza polskiego. Natomiast armie sowieckie mogą znaleźć się nagle w sytuacji ogólnie niebezpiecznej z chwilą zbrojnego wystąpienia Rumunii i Czechosłowacji. W tak ryzykownym położeniu znajduje się cała armia sowiecka na froncie polskim, nie wyłączając nawet jej prawego skrzydła, najbardziej wysuniętego na północ.

Niejasna enuncjacja.

Warszawa, 10 sierpnia (Tel. wł.) „Journal de Pologne” zamieszcza nową enuncjację, w której pisze, że alianci nie chcą się narzucać z pomocą Polsce; działalność misji alianckiej w Warszawie, uzależniona jest od kierunku polityki rządu polskiego i poglądów Naczelnego dowództwa armii polskiej.

Aresztowanie generała i pułkownika

Dzienniki warszawskie donoszą: Przewidywano, że Aleksandrowi Borszczakowi w b. dowódcy dywizji, która miała za zadanie obronę Wilna, oraz szefowi sztabu tej dywizji, kapitanowi Alfredowi Mitschke, wdrożono śledztwo i obn aresztowano. Przeciwno pułkownikowi Ferdynandowi Vogtowi wdrożono śledztwo w związku ze sprawowaniem przez niego czynności we Włodzimierzu Wołyńskim. Pułkownik Vogt został aresztowany.

Gra na wulkanie.

Le Temps z 3 sierpnia przynosi alarmujący artykuł o pobycie Kamieniewa w Londynie. Oto niektóre wyjątki: Kamieniew ma rokować w Londynie o podjęcie stosunków gospodarczych. W chwili, gdy wojska bolszewickie stoją w Polsce, niepodobna jednak wyłączać z rokowań kwestii politycznych, tem więcej, że bolszewicy chcą układać z Polską bez świadków, zatem wykluczają najważniejszy warunek rokowań: wrode. Warto przypomnieć jeszcze jeden szczegół, bardzo znamienity. — Przed kilku dniami ks. Northumberland przedstawił Lloydowi George'owi położenie w Irlandji „jako jedno z ogniw rewolucyjnego ruchu międzynarodowego, którego pierwszym celem jest obalenie imperium wiktoryjskiego, gdyż to prowadziłoby do uniwersalnej dyktatury proletariatu”. Lloyd George odpowiedział na to między innymi: „Nie ulega wątpliwości, że poza ruchem angielskim w Irlandji kryje się pomoc bolszewicką; nie brylby tam zdziwiony na wiadomość, że działają tam pieniądze bolszewickie”. Lloyd George jest też zdecydowany waloczyć bezwzględnie przeciw temu spiskowi. „Wygrasz wielką wojnę z największą potęgą militarną — powiedział do ks. Northumberland — możemy być pobici przez podły spisek, który wychodzi z Rosji, czy z Ameryki”. Jeżeli tak jest — zapytuje „Temps” — dlaczego Lloyd George pozwala Kamieniewowi siedzieć w Londynie i prowadzić propagandę bolszewicką? Albo niema kwestji bolszewickiej w Irlandji, a jest tylko narodowa, na którą gwałt nie pomoże; albo jest to spisek Bolsza-

wicki przeciw Anglii, a w takim razie należy wydać Kamieniewa z Londynu. W tymże numerze donosi „Temps”, że na obchodzie Jauresa w Paryżu delegat angielski, J. Lansburg, oświadczył, że rewolucja rosyjska powinna być w każdym kraju zarodem nowego ruchu socjalistycznego, miał też odwagę dodać, że nad sytuacją dzisiejszą panuje jeden fakt, iż „po raz pierwszy w narodach nowożytnych niektórzy mężczyźni, czy kobiety, ani też żadna grupa ludzi, nie może wyzyskiwać pracy swoich bliźnich”. Nareszcie przynosi szereg z obrad III. międzynarodówki w Moskwie, gdy to delegat francuski, Cachin, godząc się na wywody Zimowiewa, wyraził się, że „międzynarodówka komunistyczna jest jedynym środkiem na zbuczenie państwa kapitalistycznego”. Na to zaś dodał Lenin, że „dyktatura proletariatu nie da się osiągnąć bez gwałtu i terroru przeciw śmiertelnym wrogom klasy robotniczej”. W tem, w szczególności najważniejsze prawdziwym oświetleniu pogadanki wielogodzinne Lloyd George'a z delegacją rosyjską są bardzo podobne do najbardziej hazardowej gry na płonącym wulkanie.

Niezdecydowane wyniki narad w Hythe.

Gdańsk, 9 sierpnia. Tutejsze dzienniki donoszą z Paryża pod datą 7 b. m.: Wczoraj przedpołudniem po nadejściu noty sowieckiej rząd angielski rozpoczął natychmiast kroki celem porozumienia się z rządem francuskim. Po nadejściu zgody Milleranda przyjął Lloyd George Krassin i Kamieniewa, z którym odbył długą konferencję. W konferencji tej brał udział także Bonar Law, Churchill i marszałek Wilson. Lloyd George nalegał przedewszystkiem na natychmiastowe wstrzymanie działań wojennych. Kamieniew i Krassin o konferencji tej zdali prawdziwie radowo i moskiewskiemu w drodze radiotelegraficznej. Odpowiedź ma nadejść w niedzielę po południu.

Paryż, 10 sierpnia. (PAT). Podając wiadomości o powodzeniu kontrataków polskich, dzienniki zaznaczają, że w dzisiejszej konferencji wzięli udział marszałek Foch i marszałek Wilson. „Matin” podkreśla, że Anglii i Francji, nie zasługując nawet wojska polskiego swymi oddziałami, rozporządzają potężnymi środkami przeciw bolszewikom. „Petit Parisien” podaje wiadomość, że Lloyd George zażądał od bolszewików zapewnienia, że nie wkroczą do Warszawy. „Petit Journal” podaje, że delegaci bolszewicy zawiadomili Lloyd'a George'a, że państwa, rokujące z Rosją, mogą uczestniczyć w konferencji londyńskiej pod warunkiem, że Niemcy będą dopuszczone również do udziału w tej konferencji.

Wedle wiadomości prasy paryskiej, w admiralacji angielskiej panuje ruch ożywiony. „Gaulois”, omawiając wypadki w Polsce, wyraża zdanie, że Niemcy zdradzili sprawę cywilizacji, popierając najazd barbarzyńców. Losy nowej Europy rozstrzygną się nad brzegami Buzi i Wisły. Berlin, 8 sierpnia (PAT). Biuro Wolffa donosi z Paryża: Konferencja między Lloydem George'em a Millerandem rozpoczęła się dzisiaj przed południem o godzinie 10.15 w Hythe i trwa do godziny 1.30 popołudniu. O godzinie 2.30 wydano następujący komunikat ze źródeł angielskich: Rząd angielski nie otrzymał dotychczas odpowiedzi od sowieków na notę, która im została doręczona w piątek. W międzyczasie otrzymał informację co do zamiaru bolszewików, które każe przypuszczać, że bolszewicy nie chcą się zgodzić na proponowane porozumienie. Wiadomo, że po konferencji, która się odbyła w piątek między Millerandem, Lloydem George, Bonar Lawem i lordem Courzonem, a przedstawicielami rządu sowieckiego, wysłany został memoriał do Moskwy o zawarciu rozejmu dziesięć dniowego na froncie polsko-rosyjskim pod warunkiem, że obie strony pozostaną na swoich pozycjach, i nie będą się starały poprawić swoich pozycji w ciągu tego czasu. Ponieważ sowiecy wzbraniają się przerwać operację, toczyła się przez całe przedpołudnie żywa wymiana zdań co do środków, które mają być podjęte. Obrady zostały o godzinie w pół do trzeciej znowu podjęte. Lord Riddell, który przedłożył powyższy komunikat, zakończył swoje oświadczenie słowami: „Sytuacja jest poważna”.

Paryż, 10 sierpnia (PAT). Komunikat z Hythe z niedzieli popołudnia: Prezydentowie francuski i angielski konferowali do godz. 7.30 o następstwach odmowy sowieków co do zawarcia 10-dniowego rozejmu z Polską, a której to odmowie dowiedzieli się z moskiewskiego radiotelegramu. Przyszli oni do przekonania, że rząd bolszewicki chce wyzyskać ten czas, aby zająć Warszawę i wprowadzić tam polski rząd komunistyczny. Zastanawiali się dalej nad środkami, których trzeba będzie użyć w danej sytuacji i dali stosowne polecenia ekspertom wojskowym.

Londyn, 10 sierpnia. (PAT). „Observer” pisze: W interesie Anglii i pokoju rozejmu z sowiekami na warunkach, możliwych do przyjęcia, powinien być dyrektywą dla zewnętrznej polityki angielskiej. Dziennik zaznacza, iż koła urzędowe w Londynie są nastroszone optymizmem i mają wszelkie podstawy do powzięcia przekonania, że Lenin nie szczędzi wysiłków, aby doprowadzić do pokoju, rozumie bowiem, iż największym niebezpieczeństwem dla Rosji sowieckiej byłoby objęcie władzy przez dyktatora. Zdaniem „Observera”, należy przede wszystkim wyzerpać wszelkie środki porozumienia i uciec się do blokady Rosji jedynie w tym wypadku, jeżeli rząd sowieków odmówi wycofania swej armji z granic Polski.

Koenigsruherhausen, 9 sierpnia (PAT). Paryskie wydania „Daily Mail” donoszą z Londynu, iż w tamtejszych kołach obiega wiadomość, że Kamieniew uczynił następujące propozycje, będące przedmiotem narad konferencji w Hythe: Propozycje sowieków uznania carskich długów wobec Francji.

Przyjęcie konferencji londyńskiej między Rosją a ententą; Wycofanie wojsk czerwonych z granic etnograficznej Polski.

Annexja dla gen. Wrangla i jego wojsk pod warunkiem, że opuszczą Rosję.

Paryż, 10 sierpnia (PAT). Jak podają dzienniki, konferencja w Hythe na podstawie otrzymanych w niedzielę rano wiadomości zastanawiała się nad tem, jakie kroki mają być podjęte w danych warunkach. Lloyd George oddałka sprawozdanie w Izbie gmin do wtoroku. Konferencja nie ma wątpliwości, że zamiarem Rosji jest iść naprzód, zająć Warszawę i usiłować ustalić sojety w Polsce.

„Daily Telegraph”, omawiając sytuację, zaznacza, że gabinety koalicyjne starają się uratować Polskę nie tylko od klęski militarnej, ale i od gwałtownego obalenia jej systemu socjalnego i ekonomicznego. Jeżeli koalicja będzie

zmnaszona wystąpić aktywnie, to jej pomocą pójdzie w tym kierunku, aby Polska dała sobie radę. Jest to polityka obrony. Żadna pomoc nie będzie dana dla celów agresywnych lub dla ambicji. Dalej powiada dziennik: pozwoliliśmy Rosji samej decydować o swym losie, niech Polska decyduje o swoich losach bez przeszkód w pełni praw narodowych, które Rada Najwyższa podpisała na wniosek prezydenta Wilsona. Trudno sobie wyobrazić, aby liberali angielscy i politycy partji robotniczej mogli być w opozycji przeciw polityce, zgodnej z ich podstawowymi zasadami, albo żeby cały naród mógł odmówić zgody na kroki, które rząd czuje się w obowiązku podjąć.

Londyn, 10 sierpnia. (Havas). Pismo „Evening Standard” upoważniona jest do podania wiadomości, że rząd angielski zgodzi się na treść odpowiedzi bolszewickiej, chociaż jest ona niezadowolająca. Konferencja w Londynie odbędzie się i obejmie również sprawę polską i sprawę pokoju, lecz bezpośrednie rokowania odbędą się między Polską a Rosją gdzieindziej, prawdopodobnie z udziałem państw, graniczących z krajami, prowadzącymi wojnę.

„Daily Telegraph” wyraża nadzieję, iż sowieci skłone będą do ustępstw. Pojedynawce stanowisko delegatów sowieckich pozwala przypuszczać, iż można będzie uniknąć środków ostatecznych.

„Daily Chronicle” kładzie nacisk na konieczność ścisłego współdziałania Anglii, Francji i Włoch. „Daily Mail” wyraża przekonanie, iż rząd angielski zamierza zgodzić się na warunki ostatniej noty sowieckiej.

Londyn, 10 sierpnia. (PAT). „Sund Express” potwierdza, że rząd angielski zaproponował rządowi sowieckiemu dziesięciodniowe zawieszenie broni.

Paryż, 10 sierpnia. (PAT). Cała uwaga prasy francuskiej zwrócona jest dziś na sprawę polską. Prasa podkreśla doniosłość ostatniej konferencji Lloyd'a George'a z Kamieniewem, w czasie której, jak donosi „Journal”, doszło do porozumienia, z zastrzeżeniem, że Millerand zgodzi się na ułożone warunki. Podstawy porozumienia są następujące:

Natychmiastowe przerwanie działań nieprzyjacielskich, wszczęcie rokowań, mających zabezpieczyć Rosję przed nową ofensywą polską. Dyplomaci ustalili następnie podstawy traktatu pokojowego, którego szczegóły i wykonanie byłyby omówione na konferencji londyńskiej.

Sprawa generała Wrangla nie byłaby omawiana, albowiem Anglia zręka się interwencji w tej sprawie.

„Excelsior” dodaje, że Kamieniew wyraził oczekiwanie, że odpowiedź sowieków będzie zadowolająca.

Horsca, 10 sierpnia. (PAT). O ile odpowiedzi sowieków nie będzie uważana za wystarczającą, zapadną ważne uchwały. Wysłano już instrukcje do komendantów sił morskich i lądowych na morzu Czarnem i w okolicach przyległych, aby byli gotowi do współdziałania z generałem Wranglem.

Lyon, 9 sierpnia. (PAT). Według „Excelsiora” admirałka angielska dała rozkaz wszystkim komendantom okrętów do przygotowania się do blokady Rosji.

Ottawa, 10 sierpnia. (Havas). Wodle wiadomości z Londynu, wezwanie, aby ochotnicy zapisywali się do oddziałów, mających wyruszyć na pomoc Polsce, odniosło pełny skutek. Zgłosiło się wielu oficerów i żołnierzy, pragnących wstąpić do angielskich oddziałów ekspedycyjnych.

Poldhu, 9 sierpnia. (PAT). Angielska partja robotnicza wyznaczyła na poniedziałek konferencję dla omówienia sytuacji w Polsce. — Oczekują w poniedziałek formalnej deklaracji partji robotniczej w tej sprawie.

Gdańsk, 9 sierpnia. (PAT). Tutejszy organ socjalistów niezawisłych „Das freie Volk” donosi z Londynu: Wedle wszelkich oznak wojna między Rosją a koalicją zdaje się być nieunikniona. Rozkaz mobilizacyjny do floty angielskiej będzie bezzwłocznie wydany. Anglia zamierza w najbliższym czasie wysłać cztery dywizje na front polski. Wydana ma być tam odezwa, wzywająca robotników do pospieszenia z pomocą Polsce.

Flota angielska na Bałtyku.

Kopenhaga, 10 sierpnia. (PAT). Z dobrze poinformowanego źródła donoszą, że dnia 5 sierpnia w południe przejechała przez Kattegat w kierunku na morze Bałtyckie angielska eskadra, złożona z 30 statków wojennych, między innymi z pięciu wielkich krążowników i pięciu statków do zakładania min.

Konwencja francusko-węgierska.

Gdańsk, 9 sierpnia. (PAT). Dzienniki niemieckie donoszą, że dnia 27 lipca roku bieżącego odbyła się między naczelnikami państwa węgierskiego Horthy'a a francuską misją wojskową w Budapeszcie konferencja w sprawie konwencji wojskowej. W myśl tej konwencji Węgry zobowiązali się wystawić armij, złożoną z 140.000 ludzi, i rozpocząć wojnę z sowiekami. Natomiast Francja zobowiązała się na paryskiej konferencji ambasadorów działać w tym kierunku, aby Węgry uzyskali korzystne uregulowanie granic od strony Rumunii, Czechosłowacji, a przedewszystkiem od strony Austrii, niemieckiej, przyczem Węgry mieliaby otrzymać te obszary zachodnich Węgor, które zostały przyznane Austrii. Rzeczona konwencja wojskowa została już przez rząd francuski zatwierdzona. Wobec sprzeciwu rządu włoskiego co do konwencji, Francja stanęła na stanowisku, że konwencja ta nie może być wyńsioną przed forum ambasadorów, gdyż traktat pokojowy z Węgrami nie został jeszcze zatwierdzony.

Na wypadek zamachu niemieckiego.

Paryż, 10 sierpnia. (PAT). Omawiając położenie polityczne, „Temps” przypuszcza, że istnieje program rzekomo pokojowego współdziałania między rządem sowieków a rządem niemieckim, który pragnie doprowadzić do skutku rewizji postanowień, dotyczących niemieckiej konferencji w Londynie, aby móc domagać się rewizji postanowień, dotyczących niemieckich granic wschodnich, określonych w traktacie wersalskim. Konferencja ta nie jest bynajmniej potrzebna dla zawarcia pokoju z Polską. „Temps” przewiduje nawet wtargnięcie Niemców na terytorium polskie i doradza w tym wypadku poronujący odwet ze strony sprzymierzeńców, którzy okazał Polsce pomoc przez przez działanie nie nad Wisłą, ale nad Renem.

Różnica zdań między Anglią a Francją

Koenigsruherhausen, 9 sierpnia (PAT). Jak donosi „Action Francaise”, Francuzi uczynili na konferencji w Hythe pozytywny wniosek o użycie wojsk okupacyjnych z Górnego Śląska na froncie polskim. Na to odpasli Angliacy, że Niemcy przeciw temu zaprotestują. Dalej mają być wysłane polski do Rumunii, który mają stamtąd ruszyć naprzód pod komendą francuską. Te postęki mają być zacierpnięte z francusko-angielskich wojsk okupacyjnych znajdujących się obecnie w Turcji.

Wedle depeszy iskrowej z Hythe opiewa dalej radiotelegram z Koenigsruherhausen — miały powstać między Lloydem George'a a Millerandem różnice zdań, na ile sprawy użycia wojsk okupacyjnych z Górnego Śląska i roli, jaką ma odegrać Rumunia.

Nowe noty moskiewskie.

Hythe, 9 sierpnia. (Havas). Z Londynu donoszą, że nadeszły tam dwie noty z Moskwy. Z jedną z tych not nie ma charakteru definitywnego, ale obie wskazują, że sowieci odrzucają proponowane warunki.

Stanowisko Ameryki.

Waszyngton, 10 sierpnia. (PAT). Między Waszyngtonem a Londynem trwa żywa wymiana depesz. Mocarstwa sprzymierzone przedłożyły Stanom Zjednoczonym projekt pomocy amerykańskiej dla Polski. Szczegóły tego projektu trzymane są w ścisłej tajemnicy.

Waszyngton, 9 sierpnia. (Havas). W tutejszych kołach zbliżonych do rządu dość powszechnym jest przekonanie, że dla ocelenia Polski niezbędne jest udzielenie jej pomocy zbrojnej przez państwa koalicji. W każdym razie zdaje się być wykluczone, aby Stany Zjednoczone mogły wziąć udział w akcji zbrojnej na rzecz Polski. Rząd Stanów Zjednoczonych nie może działać, nie trzymawszy dostatecznych pełnomocnictw od Kongresu. Kongres zaś zbiera się nie przed, jak dopiero w grudniu, chyba że prezydent Wilson uważaby za wskazane zwołać nadzwyczajne posiedzenie Kongresu. Nie ulega natomiast wątpliwości, że Polska może liczyć na całkowite poparcie ze strony Stanów Zjednoczonych, oraz na efektywną pomoc w zakresie aprowicacji, jakoteż wszelką pomoc, jakiej mogą udzielić amerykańskie organizacje społeczne, między innymi amerykański Czerwony Krzyż.

Paryż, 10 sierpnia. (Havas). „Echo de Paris” dowiaduje się z Waszyngtonu, iż wobec ciężkiego położenia Polski, prezydent Wilson zamierza zwołać nadzwyczajne posiedzenie Kongresu, aby zażądać od niego pełnomocnictw w zakresie marynarki i wojska, dotyczących pomocy dla Polski.

Los Angeles, 10 sierpnia. (Havas). Posel Stanów Zjednoczonych w Polsce, bawący tu na ulępie, otrzymał od departamentu stanu rozkaz, aby natychmiast powrócił na swe stanowisko.

Sowieci a Rumunja.

Rzym, 10 sierpnia. (Havas). Rząd sowiecki wystosował do rządu rumuńskiego notę w drodze telegrafu iskrowego, oświadczającą, że gołów jest wszczęć rokowania, celem rozstrzygnięcia kwestji terytorjalnych i ekonomicznych. Rząd sowieków proponuje, aby rokowania te odbyły się w Charkowie.

Paryż, 9 sierpnia (PAT). „Matin” wyraża pogląd, że Rumunja, która od 8 miesięcy ani trochę nie czuje się zagrożoną przez Rosję sowiecką, napewno nie weźmie udziału w akcji zbrojnej przeciwko sowiekom. Co się tyczy interwencji ze strony Węgier, to warunki przez nie postawione są tego rodzaju, że musza wywołać opozycję ze strony Rumunii, jak i ze strony Czechosłowacji.

Wiedeń, 10 sierpnia (PAT). Donoszą z Budapesztu: Prezydent ministrów gen. Averescu oświadczył w izbie, że Rumunja w konflikcie polsko-rosyjskim zachowa jak najściślejszą neutralność. Wiadomość, jakoby rząd rumuński zezwolił na przeprowadzenie przez swój kraj obcych wojsk na front polski, są bezpodstawne.

Traktat litewsko-rosyjski.

Nauen, 10 sierpnia. (PAT). W sobotę został ratyfikowany przez litewską konstytuante traktat pokojowy między Litwą a Rosją. Rosja zaczęła wycofywać swoje wojska z zajętych części Litwy i z Wilna.

Kowno, 10 sierpnia (PAT). Radio litewskiego biura korespondencyjnego. Na podstawie układu, który przewidywał o skutku w sprawie opuszczenia przez Rosjan Wilna i innych obszarów litewskich, odbędzie się to opuszczenie w trzech etapach. Opuszczenie pierwszego etapu przez bolszewików nastąpi do dnia 12 sierpnia, drugiego, do którego należy Wilno, do dnia 1-go września, trzecia strefa opuszczenia będzie, gdy na to pozwolą względy strategiczne. W obszarach opuszczonych przez Rosjan, wprowadzone będą natychmiast litewskie władze administracyjne.

Traktat lotewsko-rosyjski.

Libawa, 10 sierpnia. (PAT). Konferencja pokojowa lotewsko-rosyjska zakończyła swe prace, osiągnąwszy zgodę co do wszystkich spraw. Podpisanie traktatu pokojowego nastąpi we wtorek, albo we środę.

Austria a sowieci

Poldhu, 9 sierpnia. (PAT). Układ między Austrią a sowiecką Rosją został opublikowany przez departament spraw zagranicznych Stanów Zjednoczonych Ameryki. Układ ten przewidyuje neutralność Austrii w każdej wojnie prowadzonej przez sowiecką Rosję i niedostępności terytorjum Austrii dla wrogów Rosji.

Co za łaskawość czeska!

Paryż, 10 sierpnia. (Havas). Zapytany w sprawie interwencji Czechosłowacji po stronie Polki, oświadczył poseł czesko-słowacki w Paryżu wobec współpracownika „Excelsiora”, że interwencja taka mogłaby mieć miejsce jedynie wówczas, gdyby nieykalność terytorjalna i niepodległość Polski były zagrożone. Albowiem Czechosłowacja uważa istnienie niepodległej Polski w granicach etnograficznych za niezbędne dla zachowania równowagi europejskiej.

Sabotaż Niemców.

Nauen, 10 sierpnia (PAT). Wiece wszystkich partji socjalistycznych w Bohum, odbyły w niedzielę, zażądał natychmiastowego wstrzymania transportu kontrabandy dla Polski i zagrożił w razie niedotrzymania przez rząd neutralności, generalnym strajkiem.

Nauen, 10 sierpnia (PAT). „Vorwaerts” ogłasza odezwę, która powiada między innymi: Z dnia na dzień szerzą się pogłoski, że wojska koalicyjne ściągają nad Ren, że tam nagromakżono materiał bojowy, który niewątpliwie przeznaczony jest dla poparcia Polski w jej wojnie przeciwko ozemowanej rosyjskiej armji. Transportując wojska i materiały przez Niemcy, koalicja jamie neutralność Niemiec i robi z Niemiec pole bitwy. Niemiecka klasa robotnicza musi przeciwdziałać temu wszelkimi środkami. Dlatego robotnicy niemieccy muszą odmówić wszelkiej pomocy przy próbach koalicji przeciwienia przez Niemcy wojsk, materiału wojennego i amunicji. Kolejjarze, robotnicy transportowi, którzy zrozumieili niebezpieczeństwo, mogą być pewni poparcia całej klasy robotniczej. My oczekujemy z całą pewnością, że francuscy i angielscy robotnicy również są świadomi swoich międzynarodowych obowiązków i wprowadzą je w czyn.

Odezwa podpisana jest przez ogólnoniemiecki związek robotników zawodowych, niemiecką partję socjalno-demokratyczną, partję niezawisłych socjal-demokratów i niemiecką partję komunistyczną.

Simons o wspólnej granicy z Rosją.

Berlin, 9 sierpnia. (PAT) Minister Simons oświadczył wobec przedstawicieli „Leipziger Volksztg.”, że Niemcy gotowe są do natychmiastowego wzmocnienia stosunków dyplomatycznych z Rosją sowiecką, jeżeli Rosja sowiecka udzieli odpowiedniego zadośćuczynienia za zamordowanie hr. Mirbacha. Minister zauważył dalsi, że udziwienie Europy możliwe jest tylko przy współpracy z Rosją. Wszystkie strony polityczne w Niemczech są zgodne w kwestji podjęcia stosunków niemiecko-rosyjskich. Państwa kresowe, zakończył minister, posiadają wielką wartość o ile przyczyniają się do pokojowych stosunków z Rosją. Gdyby jednak stały się przeszkodą, wówczas powstanie w Niemczech potężne dążenie za wspólną granicą z Rosją.

Hakata przy robocie.

Gdańsk, 10 sierpnia. „Dziennik Gdański” w artykule wstępnym, zatytułowanym „Tajemniczo sieci organizacji propagandy wszechniemieckiej” zaznacza, że prasa hakatyjska w coraz jasniejszych barwach maluje położenie Polski, donosząc o nieistniejących i przedwczesnych sukcesach bolszewickich. Praca ta jest systematycznie przeprowadzana i dokonywana pod jednolitym kierownictwem. Celem jej jest, rozbudzenie wszechniemieckiego „hurra-patriotyzmu” i rozjadrzenie nienawiści do Polski do najwyższego stopnia, aby tem łatwiej na tem tle prowadzić agitację inrudentystyczną na Pomorzu, w Wielkiem Księstwie Poznańskim, w Odańsku i t. d. Cała ta akcja wychodzi z Jona jednej wielkiej organizacji niemieckiej, obejmującej całą reszce niemiecką. Kierownictwo tej organizacji podzieliło się między Berlin, Królewiec, Płk, Kwidzyn, Gdańsk, Wrocław i Katowice, a ekspozytury jego znajdują się w rozmaitych miejscowościach Pomorza i Wielkopolski.

KRONIKA.

Kraków, 10 sierpnia.

SPRAWOZDANIE METEOROLOGICZNE STACJI RADIOTELEGRAFICZNEJ W KRAKOWIE. Prawdopodobnie pogody na dzień 10 bm.: Przeważnie pogodnie, ciepło, następnie chłodniej, wzrost zachmurzenia, skłonność do burz. Obrót wiatru ku zachodowi.

Wyciąg z obserwacji meteorologicznej w Polsce z dnia 5 bm. Miejscowość. Temper. C. Kier. wiatru Stan nieba max. min.

Table with 5 columns: Miejscowość, Temper. C. max., Temper. C. min., Kier. wiatru, Stan nieba. Rows include Kraków, Zakopane, Warszawa, Poznań, Gdańsk.

Uwagi w Krakowie rano mgła. Maximum temperatura dla Zakopanego z godz. 13.

Rozkład ciszeń: Długość nad morzem północnym. Wysokość ciszeń: nad Francją zachodnią.

SEKCJA PRAWA CYWILNEGO KOMISJI KODYFIKACYJNEJ RZECZPOSPOLITEJ POLSKIEJ odbędzie sejm. posiedzenie od 20 sierpnia do 19 września w Poznaniu. Pierwsze posiedzenie odbędzie się dnia 20 sierpnia w sali sądu apelacyjnego w Poznaniu o godz. 4 po południu. Na porządku dziennym tej posiedzenia znajdują się: 1) Drugie i trzecie czytanie projektu ustawy o prawie nadzoru nadzoru i nadzoru nadzoru prywatnym. Ref: prof. Zell i prof. Rostkowski; 2) Projekt prawa małżeńskiego majątkowego. Ref: prof. Juroski; 3) Zasady prawa spadkowego. Ref: prof. Wroblewski i prof. Konic; 4) Ustępowanie o osobach prawnych. Ref: prof. Tili; 5) Projekt prawa autorskiego. Ref: prof. Zell i dr. Litauer.

ODJAZD 88 FILARETÓW GÓRNOŚLĄSKICH nastąpił dnia 9 bm. Zebrały się w biurze Towarzystwa obrony kresów zachodnich pociąg nr. K. Rybnicko, poczem w pochodzie ruszyli przy dźwiękach muzyki pod pomyk Mielkiewicza, gdzie prof. Pachowski w dłuższym przemówieniu wskazał im ideały wielkiego mistrza i pierwszego filareta, życząc, aby te ideały „Ojczyzna, nauka, cnota” wyryli sobie głęboko w duszy i rozszerzały wśród młodzieży górnośląskiej. Po złożeniu wienca u stop pomnika i odpiewaniem Roty Konieczkiej, ruszyli na dworzec w otoczeniu licznej czwatolatka krakowskiej.

ZGROMADZENIE KRAKOWSKIEJ P. P. S. W. niedziele odbyło się w Krakowie zgromadzenie polskiej partji socjalistycznej, mające na celu omówienie obecnej sytuacji politycznej. Po zgajeniu zgromadzenia

W rozpaczy pogrążeni i głębokim smutkiem przejęci zawiadamiamy wszystkich Krewnych, Przyjaciół i Znajomych, że nasz ukochany mąż, ojciec, względnie dziadek

Schulim Schreyer

przemysłowiec i właściciel dóbr, emer. radca Izby Handlowej
i radny miasta Drohobycza

zmarł po długich i ciężkich cierpieniach dnia 2 sierpnia 1920 r. w Badenie koło Wiednia, przeżywszy lat 63.

Zwłoki zmarłego przewieziono do Wiednia, gdzie we czwartek, dnia 5 sierpnia b. r. o godzinie 12 w południe zostały złożone na wieczny spoczynek na cmentarzu centralnym.

Wiedeń, dnia 2 sierpnia 1920.

Józef Wechsler,
Henryk Balko,
zięciowie.

Marjanna Ludwika z Ascherów
Schreyerowa,
Irma z Seidlów Schreyerowa,
synowe.

Jetti Schreyerowa,
żona.

Dr Maksymiljan Schreyer,
Ignacy Schreyer,
Cecylja Anna Wechslerowa,
Lola Balko,
dzieci.

i wnukowie.

Zawiadamiamy niniejszem, że współzałożyciel i szef naszej firmy

Schulim Schreyer

przemysłowiec i właściciel dóbr, emer. radca Izby Handlowej
i radny miasta Drohobycza

przeżywszy lat 63, zmarł po długich i ciężkich cierpieniach dnia 2 sierpnia 1920 w Badenie koło Wiednia.

Pogrzeb zmarłego odbył się we czwartek, dnia 5-go sierpnia b. r. o godzinie 12 w południe w Wiedniu na cmentarzu centralnym, dokąd zwłoki Jego zostały z Badenu sprowadzone.

Przez swoje bogate wiadomości fachowe, doświadczenie i zalety ducha i charakteru, przyczyniał się zawsze do rozwoju i wzrostu naszego przedsiębiorstwa i zasłużył na najlepszą pamięć, jaką Mu też wiecznie zachować chcemy.

Jaśło-Wiedeń, dnia 2 sierpnia 1920.

Gartenberg i Schreier.

Zawiadamiamy niniejszem, że

SCHULIM SCHREYER

przemysłowiec i właściciel dóbr,
emer. radca Izby Handlowej
i radny miasta Drohobycza

zmarł po długich i ciężkich cierpieniach w 63-cim roku życia dnia 2-go sierpnia 1920 w Badenie koło Wiednia.

Przez swoją stałą troskę o dobro swych funkcjonariuszy, przez swoją niestrudzoną pracowitość i poczucie obowiązku, któremi to zaletami był dla nas zawsze godnym naśladowania przykładem, pozyskał sobie naszą miłość i głęboką wdzięczność.

Cześć Jego pamięci!

Jaśło-Drohobycz-Wiedeń, 2 sierpnia 1920.

Urzednicy i robotnicy firm:

Gartenberg i Schreier,
Urycka Spółka dla przemysłu naftowego,
Towarzystwo handlu spirytusu i piwa.

Niniejszem donosimy, że współzałożyciel i współwłaściciel naszej firmy

SCHULIM SCHREYER

przemysłowiec i właściciel dóbr,
emer. radca Izby Handlowej
i radny miasta Drohobycza

zmarł w 63-cim roku życia dnia 2-go sierpnia 1920 w Badenie koło Wiednia.

Zwłoki Jego zostały złożone na wieczny spoczynek dnia 5 sierpnia b. r. o godzinie 12 w południe na cmentarzu centralnym w Wiedniu.

Przez swą bogatą wiedzę fachową, doświadczenie i zalety ducha i charakteru wpływał zawsze dodatnio na rozwój naszego przedsiębiorstwa i zasłużył się niezmiernie około jego wzrostu.

Cześć Jego pamięci!

Drohobycz, dnia 2 sierpnia 1920.

Urycka Spółka
dla przemysłu naftowego.

Zawiadamiamy niniejszem, że współzałożyciel i szef naszej firmy

SCHULIM SCHREYER

przemysłowiec i właściciel dóbr,
emer. radca Izby Handlowej
i radny miasta Drohobycza

zmarł dnia 2 sierpnia 1920 w Badenie koło Wiednia, przeżywszy lat 63.

Pogrzeb Jego odbył się dnia 5 b. m. o godzinie 12 w południe w Wiedniu na cmentarzu centralnym.

Jego zalety charakteru, bogate doświadczenie życiowe i szeroka wiedza fachowa były głównymi czynnikami rozwoju i wzrostu naszego przedsiębiorstwa.

Cześć Jego pamięci!

Drohobycz, dnia 2 sierpnia 1920.

Towarzystwo handlu
spirytusu i piwa.